Lieta Nr.11390012220
Lietas arhīva Nr. K73-0863-21/45
ECLI:LV:ZRT:2021:0519.11390012220.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Tukumā 2021.gada 19.maijā

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese A.Kasakovska,
piedaloties prokurorei S.Janševskai,
aizstāvim A.Mežgailim,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu
/pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. B/ tīši izplatīja apzināti nepatiesu, otru personu apkaunojušu izdomājumu (neslavas celšana) masu saziņas līdzeklī.

/pers. B/ 2020.gada 7.februārī ap pulksten 22.50 no mobilā telefona numura /numurs/ IP adrese /ip adrese/, masu saziņas līdzeklī SIA "/nosaukums/" interneta vietnē /adrese/, personīgu motīvu vadīts, ar nodomu celt neslavu /pers. C/, ievietoja apzināti nepatiesu un /pers. C/ apkaunojošu izdomājumu: "/pers. C/ bijušais vīrs /pers.E/ bija liels zaglis.[…] Šeftēja pa lidlauku, ko tik nezagdams. Vēlāk nolika ķelli. Gan jau, ka sieviņa piepalīdzēja ! Par ko /pers. C/ māju uzcēla tā laika /adrese/ "Par zaktu naudu ! Vēlāk iemīlējās princese /pers. D/, puņķainā lempī, kas ar plikām kājām pa pilsētu skraidelēja, bet tas puika addeva ātri galus būdams kopā ar ČŪSKU /pers. C/ ! /pers. C/ IR RAGANA ‚JO KOPĀ AR VIŅU VĪRIEŠI MIRST !"

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 157.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Motīvu daļa

Tiesa uzskata, ka ar lietā esošo pierādījumu kopumu pilnīgi pierādīts noziedzīgā nodarījuma sastāvs, /pers. B/ vaina tīšā apzināti nepatiesu, otru personu apkaunojušu izdomājumu (neslavas celšana) izplatīšanā masu saziņas līdzeklī.

Ar cietušās /pers. C/ iesniegumu, tam pievienoto izdruku no portāla /adrese/ pierādīts, ka 2020.gada 7.februārī plkst.22.53 portālā no Interneta pārlūka (turpmāk – IP) adreses /ip adrese/ ievietots lietotāja "/pers.B interneta segvārds/" šāda satura komentārs: "/pers. C/ bijušais vīrs /pers.E/bija liels zaglis. /nosaukums/ strādāja. Šeftēja pa lidlauku, ko tik nezagdams. Vēlāk nolika ķelli. Gan jau, ka sieviņa piepalīdzēja ! Par ko /pers. C/ māju uzcēla tā laika /adrese/ "Par zaktu naudu ! Vēlāk iemīlējās princese /pers.D/, puņķainā lempī, kas ar plikām kājām pa pilsētu skraidelēja, bet tas puika addeva ātri galus būdams kopā ar ČŪSKU /pers. C/ ! /pers. C/ IR RAGANA ‚JO KOPĀ AR VIŅU VĪRIEŠI MIRST !" (lietas2.-5.lapa).

Ar cietušās /pers. C/ liecībām tiesas sēdē un pirmstiesas procesā pierādīts, ka 2020.gada 9.februārī SIA "/nosaukums/" interneta portālā /adrese/ žurnālistes /pers. G/ redakcijas slejā "/nosaukums/" ir ievietots komentārs ar nievājošu, melīgu un viņai neslavu ceļošu saturu par to, ka viņas pirmais vīrs ir zaglis, ka viņa iegādājusies māju par zagtu naudu, ka viņa vainojama abu vīru nāvē, lai gan faktiski bijušais vīrs /pers. E/ nav miris, viņš nav izdarījis zādzības, nav sodīts. Īpaši aizskaroši bijis komentārs par otrā vīra nāvi, jo, stājoties laulībā, bijis zināms par /numurs/ hronisko slimību, tas bijis liels pārbaudījums viņai un visai ģimenei visā laulības dzīves laikā no 2001. gada līdz 2009.gadam. Ģimenes īpašumu ar /numurs/ iegādājušies 2001.gadā, piecus gadus pēc pirmās laulības šķiršanas par saviem un vecāku līdzekļiem. Komentārā patiesībai atbilstošs fakts ir tikai tas, ka /pers. E/ strādāja /nosaukums/ (lietas 9.-10., 81.1apa).

Ar SIA "Latvijas Mobilais Telefons" sniegtajām ziņām pierādīts, ka mobilā numura /numurs/ abonents ir SIA "/nosaukums/". Pierādīts fakts, ka mobilais telefons ar abonenta Nr./numurs/, starptautisko mobilās galiekārtas identifikatoru (IMEI) /numurs/ izmantojis interneta piekļuves pakalpojumus 2020.gada 7.februārī pulksten 22.52.32, ar LMT IP adresi /ip adrese/, galamērķa IP adresi /ip adrese/; /ip adrese/ (lietas 20., 65.,75., 93.lapa).

Ar liecinieka /pers. K/, SIA "/nosaukums/" maketētāja liecību apstiprināts, ka viņš informējis Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa Kriminālpolicijas darbinieci par /interneta vietnes adrese/ IP adresēm, tai skaitā tā laika mainīgo IP adresi /ip adrese/. (lietas 97.1apa).

/pers. K/ sniegtās ziņas izmantotas pieprasījumos elektronisko sakaru komersantam SIA "LMT", pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 192.pantu.

Ar liecinieces /pers. L/, SIA "/nosaukums/" ‚/amats/ liecībām pierādīts, ka SIA "/nosaukums/" kontakttālrunis Nr./numurs/, kurš tiek publiskots masu saziņas līdzekļos, sludinājumos pieder viņas vīram /pers. B/, kurš to lieto ikdienā gan darba, gan privātām vajadzībām. Bez /pers. B/ šo telefona numuru neviens nedrīkst lietot un nelieto (lietas 47.-48.lapa).

Tiesa uzskata, ka /pers. L/ liecības ir pieļaujams pierādījums, jo, nopratinot viņu kā personu, pret kuru uzsākts kriminālprocess, /pers. L/ izskaidrotas tiesības sniegt liecību vai atteikties liecināt, neliecināt pret sevi un saviem tuviniekiem (lietas 46.lapa). Šo liecību saturu /pers. L/ apstiprinājusi arī liecinieces statusā (lietas 86.lapa).

Ar liecinieka /pers. M/, SIA "/nosaukums/" darbinieka liecībām apstiprinās, ka /pers. B/ ir mobilais telefons ar Nr./numurs/, ka /pers. M/

darba IP adresi izmantojis tikai darba laikā no plkst.8.00 līdz plkst.17.00, ka pārējiem darbiniekiem nav izsniegta biroja telpu ārdurvju atslēga (lietas 79.-80.lapa).

Apsūdzētais /pers. B/ neatzina savu vainu viņam inkriminētajās darbībās, jo nav bijis apsūdzībā norādīto komentāru autors.

Tiesas sēdē /pers. B/ liecināja, ka nav nekādas personiskas nepatikas pret /pers. C/, lai interneta komentāros rakstītu tādus "murgus". Pirms kāda laika kā SIA "/nosaukums/ valdes loceklis rakstījis abām vietējām avīzēm par atkritumu apsaimniekošanu, bet laikraksts "/nosaukums/" (turpmāk – laikraksts) neuzskatīja par vajadzīgu to publicēt. Pēc plašākas sabiedriskās rezonanses laikraksta redakcijā bijušas divas diskusijas par atkritumu apsaimniekošanu, tās noritējušas normāli. Ar /pers. C/ bijušas lietišķas attiecības, bez konfliktsituācijām, ievietojis laikrakstā sludinājumus. Telefons ar abonenta Nr./numurs/ ir uzņēmuma telefons, nav izdots rīkojums, ka to lieto tikai viņš. Turklāt, viņš izmanto arī vēl citu telefonu. Ir lietojis telefonu ārpus darba laika, bet tas ir bijis pieejams arī svešām personām uzņēmuma darba laikā svaru telpā, kā arī ārpus darba laika apkopējai vai apsargiem, kuri nākuši uz svaru telpu pēc ūdens apkopējas darba laikā. Iespējams, kāda cita persona vēlas diskreditēt uzņēmumu. 2017.gadā vienam no labi zināmiem /adrese/ uzņēmējiem kāds bija sniedzis informāciju, ka no SIA "/nosaukums/" IP adreses rakstīti šim uzņēmējam neglaimojoši komentāri. Uzņēmējs nekur nesūdzējās, lietai nebija plašāka rezonanse, bet no tā brīža viņš nesarunājas ar šo uzņēmēju.

Apsūdzētā liecības tiesa vērtē kā viņa aizstāvības pozīciju, lai izvairītos no kriminālatbildības.

Tiesa uzskata, ka nav apstiprinājusies apsūdzētā versija par to, ka viņa lietošanā nodoto telefonu, kurš izmantots interneta pieslēgumam, identificēts ar LMT IP adresi, komentāru rakstīšanai, varēja izmantot citas personas.

Tiesa netic liecinieka /pers. O/, SIA "/nosaukums/" darbinieka, liecībām par to, ka 2020.gadā uzņēmuma telefons ar Nr./numurs/ parasti bijis birojā, svaru telpā, to varējuši lietot visi darbinieki, kā arī klienti, kuri gaidījuši metālu svēršanu.

Šīs liecības ir pretrunā ar iepriekš analizētajām liecinieces /pers. L/ liecībām par to, ka telefonu darba un personīgajām vajadzībām lietojis tikai /pers. B/.

/pers. O/ liecības ir pretrunā ar apsūdzētā liecībām pirmstiesas procesā. Nopratināts kā aizdomās turētais /pers. B/ liecināja, ka telefons ar Nr./numurs/ nodots viņa lietošanā un, izņemot viņu, nevienam nav ne atļaujas, ne iespēju lietot šo telefonu (lietas 52.lapa).

Turklāt, /pers. O/ savā liecībā apstiprināja to, ka sazinājies ar /pers. B/ pa telefonu Nr./numurs/, kas neatbilst viņa paša liecībām par to, ka telefonu lietojis un varējis lietot plašs personu loks.

Fakts, ka mobilais telefons nebija nodots /pers. B/ lietošanā ar uzņēmuma vadītājas rīkojumu, tiesas ieskatā neatspēko pārējos pierādījumus, ka tieši /pers. B/ bija abonenta Nr./numurs/ lietotājs gan darba, gan privātajām vajadzībām.

Ar SIA "Latvijas Mobilais Telefons" sniegtajām ziņām un datu atlasi pierādīts, ka mobilā numura /numurs/ abonents 2020.gada 7.februārī no plkst.8.25 līdz 8.februārim plkst.7.02 abonents bijis Rīgā esošo bāzes staciju rajonā, kas izslēdz /pers. B/ versiju par telefona lietošanu, tam atrodoties uzņēmumā /adrese/ (lietas 93.-95.1apa).

Tiesa pievienojas juridiskajā literatūrā izteiktajām atziņām, ka neslavas celšanas priekšmets ir izdomājums, kas var attiekties uz pagātnes vai tagadnes apstākli vai faktu un apkauno cietušo. Noziedzīgā nodarījuma sastāvs būs tikai tajos gadījumos, kad tiks konstatēts, ka cietušo apkaunojošie fakti neatbilst īstenībai. Izdomājumam neslavas celšanas gadījumā jābūt tādam, kas cietušo apkauno. Vai izdomājums atzīstams par cietušo apkaunojošu, ir fakta jautājums, ko katrā konkrētā gadījumā izlemj tiesa. Ar neslavas celšanu masu saziņas līdzekļos jāsaprot otru personu pazemojošas informācijas vai apzināti nepatiesu apkaunojošu izdomājumu izplatīšana, izmantojot presi un citus masu saziņas līdzekļus, tādējādi ievērojami paplašinot to personu loku, kuras var iepazīties ar sniegto informāciju (*Krastiņš U., Liholaja V. Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa (IX-XVII nodaļa). Rīga:Tiesu namu aģentūra, 2016, 404.-406.lp.*).

Tiesas ieskatā tās nav pretrunā ar 2003.gada 29.oktobra Satversmes tiesas sprieduma lietā Nr.2003-05-01 30.punktā paustajām atziņām par neslavas delikta pazīmēm, uz ko atsaucās apsūdzētā aizstāvis (lietas 124.lapa).

Tiesa ņem vērā Latvijas Republikas Satversmes 100.pantā garantētās indivīda tiesības uz vārda brīvību, proti, tiesības iegūt un izplatīt informāciju, tiesības paust savus uzskatus, taču vārda brīvība nevar būt visatļautība.

Vārda brīvība ir ierobežojama, kad tiek aizskarta cita indivīda cieņa un gods, kas ir Krimināllikuma 157.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma objekts.

Konkrētajā lietā, vērtējot ziņu (komentāru) saturu, tiesa konstatē, ka tiek apgalvoti konkrēti fakti, nevis viedoklis, proti, tiek apgalvots, ka cietušās bijušais vīrs bija liels zaglis, ka viņa nāvē "piepalīdzēja" /pers. C/, ka viņa uzcēla māju par zagtu naudu, ka /pers. C/ vainojama arī otrā vīra nāvē, ka viņa ir "čūska" un "ragana".

Ņemot vērā tiesas izmeklēšanā noskaidrotos faktus, ka cietušās pirmais vīrs /pers. E/ nav miris, ka viņš nav izdarījis noziedzīgu nodarījumu, ka cietušās otrais vīrs miris no smagas slimības, par kuru jau bija zināms pirms laulības noslēgšanas, tiesa secina, ka ziņas par cietušās bijušā laulātā izdarītiem noziegumiem, cietušās īpašuma iegādi par noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem, cietušās vainošana divu personu nāvē, kā arī cietušajai veltītie apzīmējumi, kas ir nicinoši un personu aizskaroši vārdi, ir pretrunā ar ētikas un morāles normām. Tie ir cietušo apkaunojoši izdomājumi.

Tiesa nekonstatē neslavas celšanas pazīmes komentāra tekstā: "/nosaukums/strādājis", kas attiecināms uz cietušās bijušo vīru /pers. C/, turklāt, no cietušās liecībām secināms, ka tas ir patiess fakts.

Tiesa uzskata, ka nav pamatots aizstāvja arguments par to, ka neslavas celšanas nav izdarīta masu saziņas līdzeklī, jo interneta vietne/adrese/nav reģistrēta likuma "Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem" noteiktajā kārtībā.

No publiski pieejamās informācijas secināms, ka SIA "/nosaukums/", reģistrācijas Nr. /numurs/ laikraksts "/nosaukums/" reģistrēts masu informācijas līdzekļu reģistrā,/adrese/Šīs sabiedrības interneta vietne /adrese/nav vērtējams kā atsevišķs masu saziņas līdzeklis, kuram nepieciešama reģistrācija likuma "Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem" 9.pantā noteiktajā kārtībā.

Neslavas celšanas subjektīvo pusi raksturo tiešs nodoms, jo vainīgais apzinās, ka par cietušo izplatāmās ziņas ir nepatiesas un apkauno viņu, un vēlas ar šādu rīcību celt viņam neslavu.

Lai gan pirmstiesas procesā cietusī liecināja, ka /pers. B/ nevarēja būt iemesls celt neslavu (lietas 81.lapa), tiesas sēdē cietusī paskaidroja, ka, analizējot iepriekšējos notikumus, šos komentārus, sapratusi, ka pret viņu vērstie uzbrukumi saistīti ar konkrētu biedrību, konkrētu politisko partiju, kuru ar savu finansējumu atbalstījis apsūdzētais.

Vērtējot cietušās liecības par to, kāda bijusi viņas kā laikraksta redaktores un /pers. B/ sadarbība, ar to saistītie procesi, tiesa secina, ka ir pierādīts personīgs motīvs neslavas celšanai.

Arī no /pers. B/ liecībām secināms, ka viņš bijis aizvainots par to, ka pagātnē /pers. C/ vadītajā laikrakstā netika publicēts viņa kā uzņēmuma vadītāja viedoklis par atkritumu apsaimniekošanu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta pirmo daļu, pierādīšanas priekšmets ir visu kriminālprocesa gaitā pierādāmo apstākļu kopums un ar tiem saistītie fakti un palīgfakti.

Savukārt saskaņā ar Kriminālprocesa 124.panta piekto daļu, pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību.

Atbilstoši Augstākās tiesas atziņām pierādījumu pietiekamības kritērijs ir saprātīgu šaubu esamība vai neesamība par apsūdzētā vainīgumu, kuru izvērtēšana ir tās tiesas kompetencē, kas izskata lietu pēc būtības (*skat. Augstākās tiesas 2013.gada 3.jūlija lēmumu lietā Nr.SKK-333/2013*)

Tiesa uzskata, ka tiesas izmeklēšanā pārbaudīto tiešo un netiešo pierādījumu kopums to savstarpējā saistībā ir pietiekams, nerada saprātīgas šaubas, ka /pers. B/ 2020.gada 7.februārī ap pulksten 22.50 interneta vietnē /adrese/, personīgu motīvu vadīts, ar nodomu celt neslavu /pers. C/, ievietoja apzināti nepatiesu un /pers. C/ apkaunojošu izdomājumu.

/pers. B/ darbības tiesa kvalificē pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas, kā tīšu apzināti nepatiesu, otru personu apkaunojušu izdomājumu izplatīšanā masu saziņas līdzeklī.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Savukārt, atbilstoši normas trešajai daļai, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

/pers. B/ noziedzīgais nodarījums vērsts pret personas godu un cieņu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otrās daļas nosacījumiem Krimināllikuma 157.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā krimināpārkāpums, par kuru piemērojams sods – īslaicīga brīvības atņemšana vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Ar IeM Informācijas centra Sodu reģistra izziņu pierādīts, ka /pers. B/ agrāk nav tiesāts (lietas 57.lapa).

No lietā esošajām ziņā secināms, ka viņam ir ģimene, divi apgādājamie.

Vērtējot /pers. B/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma apstākļus, ziņas par apsūdzētā personu, tiesa uzskata, ka /pers. B/ nosakāms likumā paredzētais soda veids – naudas sods.

Tiesa uzskata, ka šis soda veids var sasniegt Krimināllikuma 35.pantā paredzēto soda mērķi: aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziegumu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturēto no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas. Tiesas ieskatā, tas veicina arī soda prevencijas uzdevuma izpildi, nostiprina vainīgās personas un citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Ziņas par apsūdzētā personu, noziedzīgā nodarījuma apstākļi liecina, ka nav samērīgi noteikt citu soda veidu, tas neatbilstu Krimināllikuma 35.pantā paredzētajam soda mērķim.

Tiesa nekonstatē Krimināllikuma 47.pantā paredzētos apsūdzētā atbildību mīkstinošus un Krimināllikuma 48.pantā paredzētos atbildību pastiprinošus apstākļus.

Tiesa secina, ka /pers. B/ nosakāms Krimināllikuma 41.panta otrās daļas 1.punktā noteiktais minimālais sods trīs Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā.

Atbilstoši 2020.gada 24.novembra Ministru kabineta noteikumiem "Grozījums Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumos Nr.656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu"", no 2021.gada 1.janvāra minimālā mēnešalga ir 500 *euro*.

Drošības līdzeklis /pers. B/ nav piemērojams.

Cietusī /pers. C/ iesniegusi morālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu 1000 *euro* apmērā.

Apsūdzētais neatzina morālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu.

Tiesa uzskata, ka cietušās pieteikums ir pamatots un apmierināms.

Kriminālprocesa likuma 22.pants noteic, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu (..) tiek garantētas procesuālās iespējas morālas (..) kompensācijas saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 350.pants noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgo nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu (..).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, uzliekams pienākums samaksāt kompensāciju.

Civillikuma 1653.pants paredz, ka katrs tiesību aizskārums, t.i., katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Ar morālo kaitējumu tiek saprastas arī garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 352.pantam tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā [...] noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, [...], morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, psihiskas traumas.

Nosakot kompensāciju, tiesa novērtē /pers. B/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, cietušajai nodarīto morālo pazemojumu, psiholoģiskos pārdzīvojumus, nodarījuma publiskumu. Tiesa ņem vērā cietušās sniegtās ziņas par to, ka raksts bija apskatīts 1877 reizes, proti, tas pieejams lielam personu lokam, tas aizskar cietušās privāto dzīvi. Morālais kaitējums izpaudies kā personiski pārdzīvojumi, kaitējums darba spējām, vadot, organizējot laikraksta redakcijas darbu.

Morālais kaitējums ir personas ar likumu aizsargātu interešu prettiesisks aizskārums, kas personai radījis ciešanas, pārdzīvojumus, sāpes. Lai gan morālais kaitējums nav izsakāms mantiskā vērtībā un to nevar atlīdzināt kā tiešos zaudējumus, iespējams kompensēt morālā kaitējuma sekas.

Tiesa pievienojas judikatūrā izteiktajai atziņai, ka morālā kaitējuma kompensācijai ir jāpilda taisnīguma, prevencijas un samierināšanas funkcija. Tai ne tikai jāsniedz mierinājums personai, kuras tiesības tikušas aizskartas, bet arī jāattur vainojamā persona no līdzīgu aizskārumu izdarīšanas nākotnē. Nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesai ir jābūt pārliecinātai, ka noteiktā summa būs taisnīgs apmierinājums cietušajam un ka tas dos pamatu samierināšanai starp aizskāruma nodarītāju un cietušo kā starp saprātīgiem cilvēkiem (*skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 28.marta lēmumu lietā Nr. SKK-13/2018.*).

Tiesa atzīst, ka morālā kaitējuma apmērs 1000 *euro*, atbilst krimināltiesisko attiecību taisnīgam noregulējumam konkrētajā lietā, ir samērīgs ar nodarījuma smagumu un tā sekām, atbilst tiesu praksei (*skat. Zemgales apgabaltiesas 2020.gada 3.septembra spriedumu lietā Nr.KA-06-0145-20/2*).

Rezolutīvā daļa

Ievērojot Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527.- 530. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. B/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas un sodīt ar naudas sodu trīs Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu, 1500 *euro* (viens tūkstotis pieci simti *euro*) apmērā.

Noteikt termiņu naudas soda labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, maksājumu apliecinošu dokumentu

nekavējoties iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Nepiemērot /pers. B/ drošības līdzekli.

Piedzīt no /pers. B/ /pers. C/ labā kaitējuma kompensāciju par morālo aizskārumu 1000 *euro* (viens tūkstotis *euro*), nosakot termiņu maksājuma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, maksājumu apliecinošu dokumentu nekavējoties iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, 2021.gada 11.jūnija, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese A.Kasakovska